

با آرزوی سلامتی برای تمامی عزیزان، برنامه ای که تحت عنوان "پیروزی در دل بحران" تهیه گردیده و برای اجراء به شما عزیزان پیشنهاد میگردد، تلاش دارد ضمن تأکید بر اهمیت این اصل مهم و ضروری یعنی استفاده از فرصتها در شرایط بحران، نظری هم به شرایط کنونی انداخته و هر یک از ما را که به نوعی گرفتار اثرات این بیماری فراگیر گشته ایم و شرایط بغرنجی را تحمل مینمائیم به تأمل در این خصوص دعوت نماید تا ببیندیشیم چگونه میتوانیم این بحران را به پیروزی تبدیل نموده و این سختی و مصیبت را به فرصتی تبدیل نمائیم.

توفیق یارتان باد

حضرت عبدالبهاء می فرمایند:

انسانی که قرین رنج و درد نباشد به کمال نمی رسد. گیاهی که باغبانان بیشتر آن را هرس کنند و شاخ و برگ اضافه اش را قطع کنند، وقتی تابستان فرا میرسد زیباترین گلهای و بیشترین میوه ها را میدهد. (ترجمه)

زر و آتش ص ۱۱

عنوان: پیروزی در دل بحران

قسمت روحانی

۱- مناجات شروع

۲- مناجات دوم

۳- لوح مبارک حضرت بهاءالله

۴- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

قسمت اداری

۵- قسمتی از بیانات حضرت ولی امرالله

۶- فرایند تطهیر عالم انسانی

۷- قسمتی از پیام بیت العدل اعظم الهی مورخ فوریه ۱۹۸۰

۸- قسمتی از پیام بیت العدل اعظم مورخ نوروز ۱۷۷

۹- قسمتی از پیام رضوان ۲۰۲۰

۱۰- در کشاکش عادتها

۱۱- کرسی بهائی صلح و یادگیری هایی از بحران کرونا

۱۲- شور و مشورت:

چگونه میتوانیم بحرانهای جاری را به فرصتی برای پیروزی تبدیل نمائیم؟

۱۳- برنامه نونهالان و نوجوانان عزیز

قسمت اجتماعی

۱۴- انس و الفت

۱۵- مناجات خاتمه (به انتخاب جمع)

بار الها کریم رحیما، چه گُفران از عباد ظاهر شده که از امواج بحر رحمت محروم مانده‌اند و از اشراقات انوار آفتاب ظهور ممنوع گشته‌اند! الهی، اعمال جُهال را به اسم ستّارت ستر فرما. تویی کریمی که دُنُوب مُذنبین بخششت را منع نمود و باب فیضت را سد نکرد. یک حرف از کتاب جودت، علّت وجود شد و یک قطره از دریای رحمتت، سرمایه غیب و شهود. با کمال عجز و نادانی و فقر و ناتوانی بدایع فضلت را می طلبیم. به حَبَلش متمسکیم و به ذیلش متشبّث. ای خطا پوش، خطاها را بیوش و به طراز عفو اکبر مزین دار. تویی آن توانایی که به یک اراده، ناتوانان را مطلع اقتدار و ضعیفان را مصدر اختیار نمایی. لا اله الا انت العلیمُ الحَبیر و انت العزیز الحکیم...

مأئده آسمانی ج ۷ ص ۲۱۹

هوالله

ای خداوند مهربان از من به من مهربان‌تری و محبتت بیشتر و پیشتر. هر وقت یاد الطاف تو می‌نمایم، شادمان گردم و امیدوار شوم؛ اگر مضطربم راحت دل و جان یابم؛ اگر مریضم شفای ابدی جویم؛ اگر خائیم امین گردم؛ اگر ناامیدم امیدوار شوم. ای رب‌الملکوت قلب حزینم را امین فرما و روح ضعیفم را قوی کن و عصب ناتوانم را توانا فرما. چشمم را روشن کن و گوشم را شنوا فرما تا آهنگ ملکوت بشنوم و فرح و سرور ابدی جویم. تویی بخشنده و دهنده و مهربان

ع ع

" یا علی، اگر به بصر حقیقت مشاهده نمایی، حق را مسئول بینی نه فاعل مختار. جمیع مُقَرّ و معترفند به کلمه مبارکه «لایُسئَلُ عَمَّا یَفْعَلُ» و همچنین به کلمه محکمه «یَفْعَلُ مَا یَشَاءُ». مع‌ذلک اگر بر حَسَب ظاهر فی‌الجمله بر غیر اراده عباد امری ظاهر شود، محزون مشاهده می‌گردند. انشاءالله کُلّ مؤیّد شوند بر تفکّر در آنچه از قلم اعلی جاری و نازل شده که شاید مقصود را بیابند و به آن عمل نمایند. باید هر نفسی جهد نماید تا به کوثر رضا فائز شود. ...

آیات الهی ج ۲ ص ۳۰۷

"محزون مشو مغموم مگرد و دلخون منشین، مخمود مشو. امور را حکمتی در پی و زحمت را رحمتی در عقب. شجر چون بی برگ گردد سبز و خرم شود و مرغ مقصود الجناح، پر تازه برویاند و هلال ضعیف، بدر منیرگردد. لا تحزن ان الله معنا

پیام آسمانی ج ۱ ص ۱۹۷

۵- قسمتی از بیانات حضرت ولی امرالله

" آیا حضرت بهاءالله به ما اطمینان نداده اند که رنج و حرمان در حقیقت مواهب الهی اند که قوای روحانی باطنی ما به وسیله آنها برانگیخته میشوند، تطهیر و متعالی میگردند؟ پس مطمئن باشید که شدائد عنصری شما نه تنها مانع فعالیت‌های امری شما نخواهند شد بلکه انگیزه و محرکی قوی به قلب شما خواهد بخشید تا بهتر به خدمت بپردازید و منافع امرالله را ترویج دهید." (ترجمه)

زر و آتش ص ۱۸

"رنج و درد هم تذکر است هم راهنما. رنج ما را بر می انگیزد تا خود را با شرایط محیط بهتر تطبیق دهیم و به این ترتیب طریقی را برای ارتقاء وجود خود طی کنیم. هر فردی در هر ناراحتی و رنجی می تواند معنی و حکمتی بیابد، اما همیشه یافتن سر حکمت مزبور، سهل و آسان نیست. گاهی اوقات فقط وقتی که رنج مزبور سپری شد، بر ثمره و فایده اش وقوف می یابیم. آنچه را که انسان شر می پندارد غالباً معلوم میشود علتی برای مواهب الهیه بوده است. این بدان سبب است که انسان میل دارد بیش از آنچه که می تواند، بداند. حکمت الهی مسلماً برای همه ما اسرارآمیز و غیر قابل درک است و سعی و تلاش بیش از حد برای کشف آنچه که باید همیشه برای ذهن ما به صورت سزای باقی بماند، بی فایده است. (ترجمه)

مکتوب ۲۹ مه ۱۹۳۵ از طرف حضرت ولی امرالله به یکی از احبا-صفحه ۴۳۴

۶- فرایند تطهیر عالم انسانی

به نظر میرسد از مصائب و بلاهای بی که عالم انسانی را مبتلا ساخته شاکی هستید. مرحله تطهیر در ارتقاء روحانی انسان اجتناب ناپذیر است، زیرا در هنگام عبور از این مرحله، احتیاجات مادی که بیش از حد در مورد آنها مبالغه شده، به صورت صحیح و واقعی خود را نشان خواهند داد. اگر جامعه عمومی دنیا یاد نگیرد که برای امور روحانی اهمیت بیشتری قائل شود، هرگز شایستگی ورود به عصر زرینی را که حضرت بهاءالله پیش بینی فرموده اند، نخواهد یافت. مصائب و بلاهای فعلی قسمتی از این جریان تطهیر است. که انسان فقط با آنها درس را فرا خواهد گرفت. آنها باید به ملت درس بیاموزند تا جمیع امور را در بُعدی جهانی مشاهده کنند. آنها باید فرد را وادار نمایند که به سعادت روحانی اش بیش از رفاه مادی اش اهمیت بدهد. در چنین جریان تطهیری که کل عالم بشری به آلام و اوجاع وحشتناک مبتلا است، اهل بهاء نباید امیدوار باشند که مصون بمانند. مکتوب حضرت ولی امرالله خطاب به یکی از احباء (۱۴ اکتبر ۱۹۳۲)

و در بیان دیگر میفرمایند:

در چنین فرایند تطهیری، وقتی عموم عالمیان در سگرات مصیبتی هولناک گرفتارند. اهل بهاء نباید انتظار داشته باشند صدمه نبینند. اگر چوبی را که در چشم خود داریم ببینیم (اشاره به بیان حضرت مسیح به این مضمون که چگونه است چوبی را که در چشم خود داری نمی بینی ولی خسی را در چشم برادرت می بینی؟) فوراً درمیابیم که این بلاها برای ما که مدعی کمالیم نیز منظور شده است. چنین بحرانی جهانی لازم است تا ما را نیز نسبت به اهمیت مسئولیت و اجرای وظیفه امان بیدار سازد. بلاها و مصیبت قدرت ما را در قرار دادن راه نجات در مقابل نوع انسان، خواهد افزود و ما را از رخوت و غفلت بیرون خواهد آورد زیرا از اختصاص نهایت جهد و جدیت به تبلیغ امر حضرت احدیت و ابلاغ پیامی که به ما سپرده شده است به آحاد بشریت بسیار دور مانده ایم.

در چنین حال پروبالی که اهل عالم پریشان و دانایان امم در چاره آلام جهان حیرانند، اهل بها به برکت و هدایت آثار مقدسه یقین دارند که این وقایع مُدهشه را هر یک علتی و معنایی و نتیجه ای است و کل از وسائل ضروریه استقرار مشیت غالبه الهیه در جهان محسوب. یعنی از یک طرف تازیانهُ خشم و قهر الهی در کار است تا کاروان گریخته و از هم گسیخته عالم انسانی را خواه و ناخواه به سرمنزل مقصود براند و بتازاند. از طرف دیگر مشتی ضعفا را در ظل هدایت و عنایت خویش تربیت فرموده تا در این دوره تحول و عصر تکوین در میان طوفانهای سهمگین به ساختن حصنی حصین که بالمآل منزلگاه و پناه آن قافله گمگشته است همچنان مشغول باشند. لهذا یاران الهی که چنان منظر وسیع و خطیر و دلگشایی در مقابل خویش دارند البته از آنچه پیش آید پریشان خاطر نشوند از نهب حادثه نهراسند در هنگام بروز انقلاب در اضطراب و التهاب نیفتند و آنی از وظائف مقدسه خویش باز نمانند.

هنگام وقوع بحرانی دیگر، حضرت عبدالبهاء چنین نصیحت فرمودند: "در چنین روزی که اریاح افتتان و امتحان عالم را احاطه نموده است و زلازل اضطراب جهان را آشفته کرده است باید انشاءالله از افق ثبوت و رسوخ بقسمی با رخی تابان و جبینی رخشان ظاهر گردید که ظلمات تزلزل و اضطراب بکلی محو گردد و انوار یقین از افق مبین طالع و لائح شود."

پیروان امر الهی درعین پذیرش وضعیّت جدید، با شیوه‌های خلاق و سازنده به تقویت پیوندهای دوستی و پرورش آگاهی روحانی و صفاتی چون سکون و آرامش و اطمینان و توکل به خداوند، در بین خود و آشنایان پرداخته‌اند. گفتگوهای پرمفهومی که در نتیجه مطرح گشته، اعم از حضوری و یا دوردست، برای بسیاری از نفوس سرچشمه آرامش و الهام بوده است. چنین مجهوداتی از جانب شما در این لحظات که بسیاری از مردم پریشان‌خاطرند و بیمناک و از آینده نامطمئن، خدمتی است بسیار ارزشمند. امور در حال حاضر هر قدر مشکل باشد و طاقت تحمل بخش‌هایی از اجتماع هرچند نزدیک به انتها ولی عالم انسانی نهایتاً این مصیبت را پشت سر خواهد گذاشت و پس از عبور از این بحران با درایتی بیشتر و با درکی عمیق‌تر از وحدت اصلیه و همبستگی متقابل اعضایش، ظاهر خواهد شد.

تسلّی خاطر این جمع از مشاهده استقامتی که عالم بهائی در عمل ظاهر میسازد مقرون با حُزن و اندوهی است که ناشی از عواقب این بیماری جهانگیر است. آگاهییم که متأسفانه احبّ و دوستانشان نیز در این رنج سهیم و شریک‌اند. جدایی و فاصله‌گیری از دوستان و محدودیت روابطی که بسیاری از مردم جهان در حال حاضر نظر به مقتضیات صحت عمومی رعایت میکنند، برای بعضی به جدایی دائمی منتهی خواهد شد. در هر صبحگاه مسلم به نظر میرسد که تا قبل از غروب آفتاب رنج و درد بیشتری در پیش خواهد بود. امید آنکه وعده تجدید دیدار در جهان جاودان به کسانی که عزیزانشان را از دست میدهند تسلّی بخشد. برای تسکین قلوب و شمول فضل الهی بر کسانی که تحصیل، معیشت، مسکن، و حتی امکانات امرار معاش آنان در معرض خطر است دعا میکنیم. در آستان جمال ابهی با کمال تصرّع و ابتهاج فضل و عنایاتش را برای شما و عزیزانتان و برای همه هموطنانتان میطلبیم.

هر چقدر مسیری که در پیش است طولانی و دشوار باشد، به بردباری و پایداری شما و عزم راسختان به اینکه این سفر را پشت سر خواهید گذاشت، اطمینان کامل داریم. شما از مخازن امید، ایمان و علوّ طبع فیض میبرید، نیاز دیگران را بر نیاز خود مقدم می‌شمردید، محرومان را از مائده روحانی بهره‌مند میسازید، نفوس را که بیش از پیش تشنه پاسخ هستند سیراب می‌کنید و به آرزومندان بهبود و اصلاح عالم وسیله و ابزار، ارائه می‌دهید. از پیروان مخلص جمال قدم چگونه میتوانیم انتظاری کمتر از این داشته باشیم؟

...وقتی عمری به زندگی پرشتاب عادت داشته‌ایم و با خود گفته‌ایم که باید بدوم و گرنه به هیچ کاری نمی‌رسم، حالا در خانه ماندن چه عوارضی دارد؟ سرعت، حرکت، زندگی پرشتاب، به واقع این عبارت‌ها یعنی چه، این زمان چیست که عمری ما را این‌چنین به دنبال خود کشانده است؟ همه می‌دویدند، ما هم می‌دویدیم. همه همیشه شتاب داشتند ما هم شتاب داشتیم. این روزها، مشکل ما فقط در خانه ماندن نیست بلکه باید قبل از هرچیز خودمان را قانع کنیم که نه تنها ما، که دنیا نشسته است! همچنین باید خودمان را متقاعد کنیم که ما نه از دنیا و نه از خودمان عقب نمی‌افتیم اگر از بام خانه‌مان دریچه‌هایی به تحولات جهان بگشاییم و ضرورت زمان را درک کنیم. این است آن چالش دشوار پیش روی ما! متقاعد شدن و پذیرفتن شرایط جدید و درک ضرورت‌های دنیایی که دیگر آن دنیایی که می‌شناختیم نیست. عادت‌های فکری ما، ما را خواب می‌کنند و بر ما سیطره می‌یابند و هرگاه در صدد ترک آنها بر آییم، کوه می‌شوند و در برابرمان قد علم می‌کنند. حتی در خانه‌ی خودمان... همه چیز می‌تواند در زندگی انسان به ناگاه زیر و رو شود. یکباره یک ویروس اهل عالم را خانه‌نشین کند. هواپیماها و قطارها و اتومبیل‌ها زمین‌گیر شوند. بورس‌های بزرگ و پرتراکنش جهان فلج شوند نفت فلج شود اقتصاد جهان دچار رکود یا تورم و یا هر دو بشود. عبادتگاه‌ها و مناطق زیارتی و سیاحتی و مدرسه و دانشگاه به روی مردم بسته شوند. اصلاً واقعه یعنی همین؛ فکرش را نمی‌کنی اما پیش می‌آید.

خانه‌نشینی گزینه‌ی مطلوب و دلخواه هیچ‌کس نیست. خاصه اگر با اضطراب‌ها و خطرهای تلاطم‌های دیگری نیز همراه باشد، اما چه باید کرد؟ فرهنگ جهان ما از بسیاری جهات در شرف دگرگونی‌ست، حتی شاگرد مدرسه‌ها هم به تحصیلات آنلاین فراخوانده شده‌اند. ما نمی‌دانیم که از دل این دگرگونی‌ها چه جهانی سر بر خواهد افراشت. بدون تردید ما خواهیم توانست با چنین تحولاتی همگام و بلکه پیشگام شویم اگر این حقیقت را بپذیریم که شرایط کنونی جهان، ما را به ترک بسیاری از عادت‌ها و پیش‌فرض‌های ذهنی‌مان، فرا می‌خواند. به پذیرش الگوهای جدید برای روابط اجتماعی و اقتصادی و کار و تحصیل و... شرایط کنونی جهان ما را به آرامش فرا می‌خواند. به کاهش موقت سرعت و اندکی فرونشستن و تأمل و اندیشه در باره‌ی خودمان و اطرافیانی که دوستشان داریم. شرایط کنونی عالم ما را به صلح و آشتی با خود و با دیگران فرا می‌خواند، به سرزمین‌های سبز، به آسمان آبی، به هوای پاک، به چشمه‌های روشن جاری. شرایط کنونی دنیا ما را به بازتعریف زندگی فرا می‌خواند!

نشریه آسو (قسمتی از نوشته خانم مهوش ثابت)

۱۱- کرسی بهائی صلح و یادگیری هایی از بحران کرونا

سرویس خبری جامعه بهائی

... بیماری عالم‌گیر ویروس کرونا میلیون‌ها نفر را دچار بیماری، شرایط سخت اقتصادی و دیگر بحران‌ها نموده است و باعث بروز واکنشی قهرمانانه از جانب اقشار مختلف مردم به خصوص کسانی شده است که در خط مقدم مشغول به کار هستند. این دوران بی‌سابقه همچنین موجب بحث و گفتگوهای عمیقی درباره‌ی پیشرفت اجتماع شده است...، کرسی بهائی در زمینه صلح جهانی در دانشگاه مریلند پژوهشگران را به تولید و انتشار مقاله برای مجموعه‌ای با عنوان «یادگیری در دوران بیماری عالم‌گیر ویروس کرونا» دعوت نمود.

هدی محمودی، مدیر کرسی بهائی در زمینه صلح جهانی می‌گوید: «این بحران هر دو وجه ماهیت بشر را نمایان ساخته است و ما را بر آن می‌دارد تا به وضعیت خود در دوران بعد از بحران ببینیم. آیا گام‌هایی حقیقتاً مثبت و نه فقط به ظاهر در راستای رسیدن به درجات بالاتر وحدت و همبستگی برخواهیم داشت؟» این مقاله‌ها به بررسی تأثیرات این بیماری عالم‌گیر بر اقتصاد، محیط زیست، رسانه، و سایر جنبه‌های زندگی می‌پردازند. یکی از موضوعات مشترک در همه مقالات این است که چگونه بحران سلامتی نابرابری‌های گسترده در سطح اجتماع را آشکار ساخته است.

آلیسون بریسک از دانشگاه کالیفرنیا در سانتا باربارا، نژادپرستی و نقض حقوق بشر را به عنوان بیماری‌هایی توصیف می‌کند که از طریق «بیگانه‌پنداری» و «اتمیزه‌شدن اجتماعی» انتشار می‌یابند. دکتر بریسک اشاره می‌کند که در طول تاریخ غلبه بر ظلم و ستم و سختی‌ها به همبستگی اجتماعی وابسته بوده است. او می‌گوید: «این بدین معنی است که توانایی ما در مقابله با انسان‌زدایی که یک بیماری عالم‌گیر است، نه تنها برای نجات از بیماری عالم‌گیر ویروس کرونا مهم است بلکه برای بقای تمدن نیز ضروری است.»

دافنا لمیش از دانشگاه راتگرز ایالات متحده آمریکا درباره نابرابری‌های دیجیتال می‌نویسد. او توضیح می‌دهد که موضوع غالب در گفتمان عمومی در مورد استفاده کودکان از رسانه، «مدت زمانی است که هر کودک مقابل مانیتور صرف می‌کند» اما حال تمرکز ممکن است تغییر کند: «... در دوران بحران، نابرابری‌های دیجیتال به عنوان یکی از نشانه‌های واضح و متعدد نابرابری‌های عمیق در ساختار اجتماع نمایان شده است: نابرابری در مالکیت رسانه و دسترسی به اینترنت و سرویس‌های پخش آنلاین، نابرابری‌های ناشی از شرایط زندگی که اجازه استفاده از رسانه‌های مناسب یا مطلوب را نمی‌دهد؛ نابرابری‌ها در زمینه سواد دیجیتال، دانش و مهارت‌های لازم برای استفاده صحیح از رسانه‌ها.»

ملیسا نرسی-بری از دانشگاه آدلاید این موضوع را بررسی می‌کند که چگونه نظام سرمایه‌داری و مصرف‌گرایی در فضاهای شهری، مردمان را از یکدیگر و از طبیعت جدا کرده است و ایده‌هایی در این باره ارائه می‌دهد که چگونه این بیماری عالم‌گیر برای مردمانی با سبک‌های زندگی مختلف امید ایجاد کرده است. دکتر نرسی بری می‌نویسد: «توجه ما که در گذشته معطوف به خوش‌گذرانی و خرید بود، حالا با لزوم توجه به فعالیت‌های مهم دیگری از جمله رسیدگی به خانواده و تاکید بر اولویت‌ها و سبک‌های زندگی محلی جایگزین شده است.» این مقاله همچنین نیاز به ایجاد فضاهای شهری‌ای را مورد کاوش قرار می‌دهد که مردم بتوانند در آن‌ها جمع شوند و درباره زندگی پایدار به گفتگو بپردازند.

نگاه نو